

opusdei.org

Bij de première van de docuserie “Heroic Minute”. “How I left Opus Dei”

6-2-2025

Het entertainmentplatform HBO Max heeft een docuserie uitgebracht waarin vrouwen worden geïnterviewd over hun negatieve ervaringen toen ze deel uitmaakten van het Opus Dei; veel van deze verhalen waren al publiek bekend. Wij tonen ons respect en medeleven voor de gevoelens en het leed die zij uiten, en voor de ervaringen die ze

vertellen. Ook willen wij dit uitspreken naar anderen die zich met hen kunnen identificeren.

Degenen onder ons die deel uitmaken van het Opus Dei streven ernaar om, met fouten, mislukkingen en successen, het goede te doen en Jezus Christus na te volgen in ons dagelijks leven. Wij zijn er allesbehalve op uit om anderen pijn te doen, laat staan degenen die deel uitmaken of hebben uitgemaakt van het Werk, met wie we zo lang verbonden zijn geweest door familiebanden of vriendschap.

Wanneer dit gebeurt, dat we anderen pijn doen, dan voelen we dat diep. Bij veel gelegenheden heeft kritiek van voormalige leden tot diepgaande (institutionele) reflectie geleid om manieren van doen te verbeteren en te veranderen, en hebben we persoonlijk om vergeving gevraagd. Waar dit nog niet mogelijk is geweest, willen we dat alsnog doen.

Enkele van de processen die we in de loop der jaren hebben geprobeerd te verbeteren naar aanleiding van negatieve ervaringen zijn: het verloop van het onderscheidingsproces van de roeping; het omgaan met veeleisende normen voor het naleven van de verplichtingen die de roeping met zich meebrengt; het gebrek aan gevoeligheid om te begrijpen hoe zwaarwegend deze eisen voor sommige mensen waren; de begeleiding tijdens het proces van uittreding.

Afgezien hiervan, **geeft de benadering van de docuserie niet de werkelijkheid van Opus Dei weer**. Op een bevooroordeelde manier wordt het Werk voorgesteld als een organisatie van slechte mensen die kwaad willen doen. Een karakterisering die onjuist is en het tegenovergestelde van wat de heilige Jozefmaria onderrichtte. Dit is

verifieerbaar vanuit de beleving van duizenden mensen die een ervaring hebben in het Opus Dei van vervulling en ontwikkeling, en die het beschouwen als een manier om God te ontmoeten in de alledaagse werkelijkheid.

In de documentaire worden andere beschuldigingen geuit die de Prelatuur categorisch ontkent: er is nooit sprake geweest van “rekrutering” zonder voorafgaande informatie, “mensenhandel” of “onderwerping aan slavernij”, of een “misbruikstelsel” om mensen te manipuleren. Deze beweringen zijn ernstig uit de context gehaald, daar waar vrouwen uit vrije wil voor hun roeping hebben gekozen. Het is een verhaal dat wordt aangestuurd door een Argentijnse advocaat, zoals kan worden afgeleid uit de documentaire zelf, en wordt versterkt door verschillende “experts” die bekend staan om het construeren van deze

interpretatie van het Opus Dei; een benadering die niet verenigbaar is met een zienswijze vanuit geloof en christelijke toewijding.

Elke roeping binnen de Kerk brengt specifieke eisen met zich mee, naast de moeilijkheden die inherent zijn aan de menselijke ervaring. Deze eisen zijn op zichzelf geen reden voor onvrijheid, en veel ervan maken deel uit van de navolging van Christus die de Kerk door de eeuwen heen heeft voorgesteld. Hoewel het begrijpelijk is dat elk proces van uittreden, wanneer er sprake is van een persoonlijke verbintenis die intens wordt beleefd, pijn en lijden genereert, doen de meeste mensen die het Opus Dei verlaten dit tegenwoordig op een begeleide manier, zonder de banden te verbreken. Veel van deze mensen blijven geïnspireerd door de boodschap van het Opus Dei en

nemen deel aan de christelijke vormingsactiviteiten.

De goede bedoelingen die we als leidraad voor ons handelen gebruiken, stellen ons niet vrij van fouten en we accepteren dit met een verlangen om te verbeteren. Als onderdeel van dit luister- en leerproces zijn er genezings- en oplossingsprotocollen beschikbaar om eventuele negatieve ervaringen te verwerken, om vergeving te vragen en om in passende situaties genoegdoening te geven. Individuen zijn in de loop der jaren van dienst geweest, enerzijds proactief - bijvoorbeeld door omscholing of heroriëntatie te faciliteren in het geval van degenen die een tijd professioneel betrokken waren bij training of bestuurswerk, of bij het beheer van centra van het Werk. Anderzijds reactief - door grieven te behandelen - van mensen die het Werk hadden verlaten. Deze recente

protocollen en bureaus zijn een verdere stap in het vergemakkelijken van het oplossen van persoonlijke klachten en het herstellen van relaties.

De recente regionale vergaderingen - waaraan meer dan vijftigduizend mensen, onder wie oud-leden, hebben deelgenomen -, het volgende algemene congres of de bestudering van de statuten zijn een weerspiegeling van de wil om te blijven luisteren en nadenken als instituut van de Kerk.

Wat betreft de deelname van de prelaat aan de docuserie: de productiemaatschappij heeft gedurende de vier jaar van pre-productie en productie geen enkele keer contact opgenomen met de informatiebureaus van het Werk, noch in Rome, noch in Spanje of in andere landen. Pas toen de serie was afgerond, heeft de

productiemaatschappij verzocht om tussenkomst van de prelaat of een andere bevoegde persoon in zijn plaats. De door de productiemaatschappij gevraagde voorwaarden waren niet de gebruikelijke voor een serie met deze kenmerken (de deadlines waren bijvoorbeeld onhaalbaar). De Prelatuur heeft er voor gekozen niet mee te werken aan een product dat vanuit een negatief en eenzijdig kader is gecreëerd; met het doel negatieve vooroordelen te bevestigen, terwijl vooraf geen uitdrukkelijke wens tot dialoog was geweest. We hadden graag deelgenomen aan het proces, maar ons werd alleen de mogelijkheid geboden om *op het laatste moment* te reageren.

LINKS

- Voor meer informatie over jeugdactiviteiten in het Opus

Dei, zie een interview met Lidia Via (vertaling Engels), die sinds 2019 in de Regionale adviesraad van het Opus Dei in Spanje werkt als verantwoordelijke voor jeugdactiviteiten.

- Om getuigenissen te zien van leden die over hun roeping en levenservaring vertellen, zie de website van het Opus Dei “Een voor een: Opus Dei door persoonlijke verhalen”.
- Over enkele aspecten van het economisch beheer in de Prelatuur: interview met Giorgio Zennaro, econoom van Italië.
- Voor interviews met de Prelaat, waarin hij verschillende keren spreekt over mensen die het Werk hebben verlaten:

- The Pillar (vertaling Engels)

- Semana (vertaling Nederlands)

- Mercurio (vertaling Engels)

- Voor opheldering over onjuiste of onnauwkeurige en uit de context gehaalde informatie verstrekt door een van de aan de documentaire deelnemende journalisten, kunt u terecht op de volgende site Fact-checking (Engels).
- Voor meer informatie over de zaak van de claims in Argentinië die in de documentaire worden genoemd: zie de website infoycontexto.com/en.
- Over de regionale bijeenkomsten die hebben plaatsgevonden in de verschillende landen: zie het artikel over de afsluiting van de regionale bijeenkomsten.

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/bij-de-premiere-van-de-docuserie-heroic-minute-how-i-left-opus-dei/> (4-4-2026)